

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۳ مارچ ۲۰۱۶

دستاوردی مهم

«اتحاد انقلابی چند حزب و سازمان چپ و سوسیالیست ترکیه»!

احزاب و سازمان‌های چپ و انقلابی کردستانی و ترکیه‌ای طی کنفرانسی خبری و صدور بیانیه‌ای موجودیت خود را تحت عنوان «جنبش انقلابی متحدان خلق‌ها» اعلام کردند. این حرکت رو به‌پیش و انقلابی، روحیه تازه‌ای به مبارزه انقلابی در کردستان و سراسر ترکیه، به‌خصوص شور و شوق بی‌سابقه‌ای را در مناطق تحت نفوذ گریلاها به‌وجود آورده است.

جلسات ده سازمان انقلابی و چپ و سوسیالیست ترکیه و کردستان این کشور، پس از آغاز روند مذاکره‌های زیاد که از ماه دسمبر ۲۰۱۵ تاکنون ادامه داشت، سرانجام به تشکیل یک جنبش مردمی و اجتماعی منجر شد. اتحاد این نیروها، طی یک کنفرانس خبری مشترک رسماً اعلام شده است که لینک آن و تصاویری از این اتحاد در زیر همین مطلب آمده است.

سازمان‌هایی که نام آن‌ها در بیانیه اعلام موجودیت این تشکل آمده، گفته‌اند: «ما علیه سیستم حاکم جمهوری ترکیه و حزب فاشیست عدالت و توسعه (آ.ک.پ)، به‌عنوان همکار یکدیگر در تمامی عرصه‌های مبارزاتی، از جمله مبارزات مسلحانه با تمامی ابزارها و راهکارها، این انقلاب را ارتقاء می‌بخشیم. بر این اساس، نیروهای خود را در قالب «جنبش انقلابی متحدان خلق‌ها» سازمان‌دهی و یکی ساختیم».

نمایندگان این سازمان‌ها در این کنفرانس خبری، در مناطق گریلائی برگزار شده و اعلامیه خود را قرائت کرده‌اند و گفته‌اند: «هدفشان را برای اطلاع افکار عمومی بیان می‌کنند».

قبل از قرائت بیانیه مشترک، «دوران کالکان» عضو کمیته رهبری حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک)، طی سخنانی گفت: «ما امروز، در این‌جا اعلامیه‌ای را قرائت می‌کنیم که ماهیت آن موجب خشم فاشیسم خواهد شد و برای خلق‌مان مایه روشن‌گری و امیدواری خواهد گردید».

وی همچنین افزود که چون انقلابیون ترکیه و کردستان مذاکره هایشان را از ماه دسمبر آغاز کرده بودند و بر بنیان اتحاد نیروها و عملیات‌ها به‌اتحاد عظیم دست یافته‌اند. این سازمان‌ها با تشکیل جنبش انقلابی متحدان خلق‌ها تصمیم گرفتند که نیروهای خود را متحد و مبارزات‌شان را مشترکاً به‌انجام برسانند.

دوران کالکان، اسامی احزاب و سازمان‌های تشکیل‌دهنده این اتحاد بزرگ را چنین اعلام کرد: «ت.ک.پ/م.ل؛ پ.ک.ک؛ ت.ه.ک.پ؛ ج.م.ل.س.پ.م؛ م.ک.پ؛ ت.ک.ا.پ؛ لنینیست؛ ت.ی.ک.ب؛ د.ک.پ؛ قرارگاه انقلابی و حزب مارکسیست لنینیست کمونیست(م.ل.ک.پ)».

همچنین اعلام شد که «کوردیناسیون انقلابیون پرولتر و جنبش دوباره‌زیستن(احیا)» از اروپا هم از این اتحادیه حمایت و پشتیبانی کرده‌اند.

دوران کالکان، ضمن اشاره به اهمیت روز تشکیل و تأسیس چنین اتحاد تاریخی، افزود: «ما جنبش انقلاب متحدانه خلق‌ها در ۴۵ امین سالگرد کودتای نظامی فاشیستی ۱۲ مارچ ۱۹۷۱، همچنین در ۲۱ امین سالگرد قتل‌عام گزی در سال ۱۹۹۵، نیز در ۱۲ امین سالگرد قتل‌عام قامشلو در سال ۲۰۰۴، با اعلام موجودیت علیه اشغالگری فاشیسم و هرگونه واپس‌گرایی در حال مبارزه برای ارتقای انقلاب، برای آزادی و سوسیالیسم، برای دموکراسی و برادری میان خلق‌ها نبرد کرده و مصمم هستیم؛ لذا موجودیت خود را برای اطلاع همه خلق‌های ترکیه و کردستان و به‌ویژه انسانیت اعلام می‌داریم. در ۴۵ امین سالگرد کودتای فاشیستی ۱۲ سپتمبر ۱۹۷۱، با صدور اعلامیه این اتحاد، بار دیگر آشکارا اعلام می‌کنیم که انقلاب، دموکراسی و سوسیالیسم برای حصول پیروزی مصمم و مصر است و دارای انگیزه می‌باشد. کودتای فاشیستی ۱۲ مارچ، ماهر چایان‌ها، دنیز گرمیش‌ها و ابراهیم کایاکایاها را به‌قتل رساند. اما جان آن‌ها، مقاومت‌شان، فکرشان، اهداف و آرزوهایشان شکوفا است و همین‌جا حضور دارند. ما این‌جا حضور داریم. ۴۵ سال پیش اراده ما برای آزادی، دموکراسی و سوسیالیسم چطور بود، امروزه هم همان‌گونه شکوفا است و به‌آن ادامه می‌دهیم. ما با این هدف که خط مبارزاتی انقلاب را به‌پیروزی برسانیم علیه فاشیسم حزب حاکم «آ.ک.پ»، که تلاش می‌کند کودتای فاشیستی ۱۲ مارچ و ۱۲ سپتمبر را احیا و فعال کند و از این طریق فاشیسم را مجدداً سازمان‌دهی و دیکتاتوری فاشیستی را برقرار کند، جبهه متحد تشکیل داده‌ایم. در ترکیه و کردستان، درب‌های جنبش متحدانه ما علیه فاشیسم به‌روی تمامی افراد، احزاب و سازمان‌ها و همه جبهه‌های اجتماعی متحد، گشوده است. تمامی آن‌ها را به‌اتحاد فرامی‌خوانیم. حرف ما این است که با هم مبارزه کنیم و با هم به‌پیروزی برسیم. بر این مبنا، این‌جا می‌خواهیم اعلامیه تأسیس جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها را برای اطلاع افکار عمومی قرائت کنیم».

«فرزاد جان» نماینده حزب م.ل.ک.پ هم تأسیس «جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها» را به‌تمامی خلق‌ها تبریک گفت و افزود: «می‌خواهیم بگوئیم که خلق ما دیگر علیه اشغال‌گری، سرمایه‌داری، فاشیسم و هرگونه واپس‌گرایی بدون آلترناتیو نیست. جنبش انقلاب متحدانه خلق‌ها با شعار دموکراسی، آزادی، برابری و انقلاب به‌عنوان جنبش رهبری و انقلاب متحدانه تأسیس گشته است. ما از کارگران و زحمت‌کشان، محرومان، به‌ویژه علویان و از همه خلق‌هایمان که دارای اعتقادات مختلف هستند، از تمامی زنان، جوانان و خلق‌ها دعوت به‌عمل می‌آوریم که در صفوف جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها جای گرفته، متحد شده و مبارزه کنند. تأسیس جنبش انقلاب متحدانه خلق‌ها را به‌تمامی خلق‌مان تبریک گفته و آرزوی پیروزی برای آن‌ها داریم».

کنفرانس خبری سازمان‌ها و احزاب با سردادن شعارهای «مرگ بر فاشیسم»، «زنده باد انقلاب» و «زنده باد برادری خلق‌ها» پایان یافت.

اوضاع ترکیه روزبه‌روز وخیم‌تر می‌گردد. برخی کارشناسان و نظریه پردازان، کلید اصلی بقای امپراتوری امریکا و تسلط آن بر جهان را تسلط بر منابع نفت و انرژی و در اختیار داشتن سرنوشت ما و باقی ماندن بازارهای جهانی زیر سلطه دالر می‌دانستند و بر این اساس جنگ‌های پیش‌دستانه‌ای را با عنوان رویکردهای جدید این امپراتوری در پیش

گرفتند. از آنجا که منطقه هلال حاصلخیز و دولت‌های حاشیه خلیج فارس بیش از ۶۰ درصد از ذخایر انرژی دنیا را در اختیار دارد، این منطقه پیامدهای این رویکردازی آمریکا و متحدان جهانی و منطقه‌اش را که ناشی از بروز جنگ‌ها و تخریب دولت‌ها و جوامع و اقتصاد این کشورها است، همچنان متحمل می‌شود.

امریکا و متحدانش گروه‌های تروریستی اسلامی جهان را در منطقه بسیج کردند و حکومت‌های عربی حاشیه خلیج فارس را با همکاری ترکیه و اسرائیل مسئول تأمین مالی و تسلیحاتی و جذب تروریست‌های مختلف کرد تا روند اجرای جنگ‌های نیابتی و تخریب منطقه هلال حاصلخیز آسیا و ایجاد خاورمیانه مبتنی بر رویکردهای فرقه‌ای را براساس طرح سایکس پیکو ۲ دنبال کند. چرا که اهداف توافق سایکس پیکو ۱ برای تجزیه منطقه به حکومت‌های فرقه‌ای و مذهبی و ایجاد تفرقه و دشمنی ملی و مذهبی و سنی و شیعه و غیره در منطقه، برای از بین بردن وحدت و همبستگی انسانی، جنبش‌های مترقی کارگری سوسیالیستی و برابری طلبانه بوده است. به علاوه رقابت آمریکا و متحدانش از یک سو و ایران، حزب‌الله لبنان، روسیه، چین و... از سوی دیگر، منطقه خاورمیانه را با مخاطرات زیادی از جمله بروز جنگ‌های بزرگ ملی و مذهبی مواجه کرده‌اند. در کوتاه‌مدت بعید به نظر می‌رسد مردم کشورهای که حاکمیت‌هایشان با دخالت نیروی خارجی تغییر کرده‌اند همچون افغانستان، عراق، لیبیا و جنگ داخلی سوریه بهبود پیدا کرده و مردم کمی احساس امنیت کنند.

ادعاهای شخصی بیش از حد، کیش شخصیت، لجبازی و اخلاقی، فساد اقتصادی، مواضع سیاسی و اجتماعی از منظر ناسیونالیستی-مذهبی از جمله ویژگی‌های رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه هستند. به محض این‌که در جهان عرب اعتراضات مردمی آغاز شد و برخی از حکومت‌های عربی یکی بعد از دیگری سقوط کردند، اردوغان تصمیم گرفت از این فرصت بهره گرفته و دوباره سلطه ترکیه بر خاور نزدیک و میانه را برقرار کند. او می‌خواست چیزی شبیه به امپراتوری عثمانی جدید را به وجود آورد که دولت‌های عربی در مقام ولایت‌ها عضو آن محسوب شوند. او که برای اجرای این طرح منابع مالی نداشت، عربستان سعودی و قطر را به تحقق بخشیدن این اندیشه جلب کرد تا هزینه‌های فعالیت نظامی و سیاسی آنکارا بپردازند. محور آنکارا-ریاض-دوحه در سطوح مختلف و از جمله در سطح هماهنگی فعالیت نظامی و اطلاعاتی، به وجود آمد. در حالی که ترکیه از ارتش نیرومند و وزن سیاسی زیادی برخوردار است، اما برای اجرای برنامه‌های خود پول ندارد. در این شرایط، خود ترکیه به خط سیاسی عربستان سعودی و قطر در جهان عرب وابسته شده و از رفتار آن‌ها در لیبیا، یمن و به خصوص سوریه حمایت کرده است که مورد آخری به ویژه برای ترکیه، خطرناک‌تر شده است.

اکنون اردوغان بیش از پیش به شخصیت سیاسی اسلام‌گرای و عثمانی‌گرای افراطی و فاشیستی تبدیل شده است. او نتوانست امپراتوری عثمانی را ایجاد کند اما کشور ترکیه را به سوی دیکتاتوری، تروریسم، جنگ، فقر و بیکاری سوق داده است. علاوه بر آن، دولت حزب حاکم عدالت و توسعه به رهبری اردوغان و داوود اوغلو، در آمادگی و مسلح کردن شبه‌نظامیان گروه‌های تروریستی اسلامی برای مقابله با حکومت بشار اسد پیش‌قدم شد و به این منظور در خاک خود با پول سعودی و قطری اردوگاه‌های آموزشی سیاسی-نظامی ایجاد نمود. آنکارا به دفعات سعی کرد ایالات متحده را به ایجاد منطقه پرواز ممنوع بر فراز قسمت شمالی سوریه و ایجاد به اصطلاح کریدور «انسان‌دوستانه» در خاک سوریه در امتداد مرز با ترکیه با استقرار نیروهای ترکی در این منطقه برای دفاع از آن، متقاعد کند. ولی این اندیشه تا کنون عملی نشده است. چرا که یک هدف مهم و اصلی ترکیه از پیاده شدن این طرح، نابودی کانتون‌های سه گانه روزاوا به ویژه کوبانی است. اردوغان بر این توم بود که داعش کوبانی را تسخیر خواهد و با ترکیه هم مرز خواهد و از این طریق معاملات و بده و بستان‌هایشان به سادگی پیش خواهد رفت. از این‌رو، اردوغان تانک‌های خود را از یکسو در

مرزهایش با کوبانی به حال آماده باش در آورد و از سوی دیگر، به تروریست های داعش امکانات بیشتری داد تا از خاک ترکیه وارد کوبانی شوند. اما پیروزی بی نظیر و تحسین برانگیز پیکارگران زن و مرد روژاوا، آن هم پس از چهار ماه محاصره و مقاومت و حتی جنگ تن به تن، اردوغان و به طور کلی دولت ترکیه را خشمگین تر کرد.

یادآوری می شود که دو کشور سوریه و ترکیه قبل از «بهار عربی» از همکاری های دوجانبه در زمینه های مختلف درآمدهای عظیمی دریافت داشتند. ترکیه در چارچوب نظریه عثمانی جدید خود، سوریه را به منابع خود (نیروی برق، حامل های انرژی، محصولات کشاورزی و آب) وابسته می کرد و دمشق به مرکز بازرگانی و لجستیکی منطقه تبدیل می شد.

اردوغان سعی کرده بود نسبت به لیبیا که با آن پیوندهای اقتصادی نیرومندی داشت، همین بازی را به عمل آورد. ولی ماجراجویی ترکیه علیه معمر قذافی به ترکیه سود برابر صفر داد. خط اردوغان در جهت جلب کردستان عراق به امپراتوری عثمانی جدید موجب تشدید روابط با عراق و کردستان عراق که هر دو همیشه شریک مهم آنکارا در زمینه انرژی و اقتصاد بودند، گردید. ترکیه در رابطه با ایران هر دو سه ماهی یکبار بی دلیل کشمکش های گمرکی بر پا کرد و ایران را در صورت عدم کاهش مجدد قیمت گاز، با امتناع از خرید گاز ایرانی تحت فشار قرار داد.

البته ناگفته نماند که سقوط دولت اسلامی مرسی و اخوان المسلمین در مصر توسط کودتای نظامیان نیز رویاهای بلندپروازانه اردوغان را بیش از همه نقش بر آب کرد.

روشن است که شانس آنکارا تحت ریاست اردوغان برای پیوستن به عضویت اتحادیه اروپا برابر صفر است. این امر زمانی به ویژه روشن شد که ترکیه در تابستان و پائیز سال جاری در چارچوب تبانی با عربستان سعودی، صدها هزار پناهنده سوری، عراقی، افغان و پاکستانی را به اروپا راه داد تا این که اتحادیه اروپا و ترکیه دست به توافق «کثیف و غیرانسانی» دست زدند. یعنی دولت ترکیه با دریافت حدود سه میلیارد و نیم یورو و اعطای برخی تسهیلات گمرکی و ویزائی، راه را بر پناهمجویان بست. البته این بده و بستان های غیرانسانی اتحادیه اروپا و ترکیه بر سر پناهمجویان همچنان ادامه دارد. روابط با ایالات متحده هم صاف و هموار نیست. بنابراین می توان گفت که رویاهای بلندپروازانه سران ترکیه برآورده نشده است.

در میان مسایل اقتصادی ترکیه باید به ویژه به رکود اقتصادی اشاره کرد که بر اثر سقوط نرخ لیره ترکیه پدید آمد. نرخ تورم بالاتر از حد انتظار بوده و در ماه سپتامبر ۲۰۱۵ به ۸ درصد رسید. اوضاع کشور بعد از انتخابات ۷ ژوئن سال ۲۰۱۵ نمایندگان مجلس ترکیه شدت یافت. زیرا حزب عدالت و توسعه برای اولین بار طی ۱۳ سال اخیر اکثریت مطلق پارلمانی را از دست داد. به علاوه حزب دموکراتیک خلق ها نیز که خود را نماینده کارگران، محرومان، همجنس گراها، ارمنی ها، اقلیت های ملی و مذهبی به ویژه مردم کرد می داند با ۸۰ نماینده وارد پارلمان شد. در حالی که شخص اردوغان در مقام ریاست جمهوری و طبق قانون باید فراسازمانی و بی طرف می بود اما در همه میتینگ های حزب شان شرکت کرد و یک بخش سخنان او، همیشه علیه حزب دموکراتیک خلق ها بود. بدیهی است که این امر بر اقتصاد کشور اثر گذاشت. همه تلاش ها در جهت تشکیل دولت ائتلافی شکست خورده و سرانجام در میان جنگ خونین دولت و ارتش ترکیه علیه مردم کرد، پ.ک.ک و تهدید دستگیری های وسیع مخالفین و نیروهای چپ و کمونیست در سراسر کشور، تهدید روزنامه نگاران و نویسندگان و...، بمب گذاری در تظاهرات صلح و دموکراسی در آنکارا و...، انتخابات ۱ نوامبر ۲۰۱۵، یعنی انتخابات زودرس برگزار شد. و در میان بهت و حیرت جامعه و بر خلاف نظرسنجی های قبل از انتخابات، چند درصدی آرای حزب عدالت و توسعه بالا رفت تا توانست باز هم مانند ۱۳ سال گذشته، دولت تک حزبی تشکیل دهد.

سرانجام، حزب دموکراتیک خلق از سد ۱۰ درصدی عبور کرده و حزب عدالت و توسعه صاحب نیز کرسی‌های لازم برای تغییر قانون اساسی را به‌دست نیاورد. اما اردوغان، همچنان یکه‌تازی می‌کند و به‌حکومت یک نفری خود ادامه می‌دهد. مهم‌تر از همه این است که در این شرایط کسی جرات نمی‌کند که به‌اعمال و اقدامات فرافانونی او و رابطه‌اش با داعش اعتراض کند و یا به‌تحقیقات در فساد مالی خانواده و اطرافیان نزدیک وی ادامه دهد.

همچنین سیاست اردوغان نسبت به‌روسیه و سقوط هواپیمای جنگی روسیه توسط جنگنده‌های نیروی هوایی ترکیه در مرز سوریه، فسخ توافقات درباره چهار شاخه خط لوله جریان ترکی و کاهش حضور روسیه در بخش گردشگری ترکیه، در افت اقتصادی این کشور نقش به‌سزائی ایجاد کرده است. تا مدتی پیش جایگزینی طرح جریان جنوبی با جریان ترکی باعث انعقاد پیمان مهم راهبردی روسیه-ترکیه خواهد شد و این‌که ترکیه می‌تواند به‌مهم‌ترین مرکز توزیع انرژی خاورمیانه برای اروپای جنوبی تبدیل شود این آرزوی اردوغان نیز بر باد رفت. طرف روس به‌جای چهار شاخه خط لوله گاز با ظرفیت جمعی ۶۳ میلیارد متر مکعب گاز در سال مایل است به‌یک شاخه با ظرفیت ۱۵/۷۵ میلیارد متر مکعب در سال بسنده کند. بعد از آن اعلام شد که آنکارا به‌طور کلی از خرید گاز روسی امتناع خواهد کرد که تنها علت این موضع‌گیری، ورود جنگنده‌های روسی به‌حرم هوایی ترکیه برای مدت چند ثانیه به‌هنگام فرود در پایگاه حمیمیم در نزدیکی لاذقیه بود. در حالی که هواپیماهای ترکیه، تقریباً هر روز به‌حرم هوایی سوریه و عراق تجاوز کرده و مواضع پ.ک.ک را بمباران می‌کنند ولی غرب و ناتو به‌این حوادث توجه نمی‌کنند. و در این‌باره مهر سکوت بر لب‌هایشان زده‌اند. ترکیه در حال حاضر عمدتاً از سه کشور روسیه، ایران و آذربایجان گاز دریافت می‌کند. حدود ۶۰ درصد گاز طبیعی مورد مصرف ترکیه از روسیه وارد می‌گردد. تنها این رقم نشان می‌دهد که برای آن امتناع از گاز روسی کار دشواری برای ترکیه خواهد بود. گاز طبیعی نه تنها در بخش مسکن و دیگ‌های آب گرم، بلکه در حد زیادی برای تولید نیروی برق به‌کار گرفته می‌شود. شاید بتوان گاز طبیعی میلیون‌ها خانوار ترکی را با گاز LNG عوض کرد ولی انجام این کار در زمینه تولید نیروی برق دشوار است. حدود نیمی از نیروی برق ترکیه با استفاده از گاز طبیعی و حد اقل ۲۵ درصد آن از طریق مصرف گاز روسی تولید می‌شود. البته ترکیه با استفاده از آب و ذغال سنگ هم نیروی برق تولید می‌کند ولی نمی‌توان از این طریق تقاضای جمعی را تأمین کرد. مصرف گاز برای تولید نیرو اجتناب‌ناپذیر است.

عبور یکی از بزرگ‌ترین کشتی‌های جنگی روسیه از تنگه بسفر و تنگه چاناک قلعه و ارسال سامانه ضد هوایی اس چهارده به‌سوریه، خطرهای نظامی علیه ترکیه را افزایش داده است. ممکن است روسیه یک هواپیمای ترکیه را که وارد حرم سوریه شده‌اند، ساقط کند. آنکارا که تاکنون نتوانسته است حمایت ناتو و امریکا را به‌دست آورد، ممکن است در جنگ با بزرگ‌ترین قدرت اتمی دنیا تنها بماند.

روابط فرهنگی، اقتصادی و سیاسی ترکیه و روسیه در دوران بعد از فروپاشی شوروی که به‌بار نشستن آن سی و پنج سال به‌طول انجامید، در طول هفته ثانیه‌ای که ساقط کردن هواپیمای روسیه به‌طول انجامید، از هم پاشید.

روزنامه تودی زمان ترکیه، با اشاره به‌آسیب‌های جدی اقتصادی تحریم‌های روسیه علیه ترکیه از دولت این کشور خواست با عذرخواهی از روسیه بحران بین دو کشور را مدیریت و آرام کند. اما اردوغان که تلاش کرده بود با ساقط کردن هواپیمای روسی، نیروهای ناتو و امریکا را به‌منطقه بکشاند تا کار سوریه را یکسره کنند از این عذرخواهی سر باز زد و ناتو و امریکا نیز به‌این طرح ترکیه جواب منفی دادند.

در مورد درآمدهای ترکیه از محل ورود گردشگران روس باید گفت که به‌گفته کارشناسان، بخش گردشگری ترکیه طی شش ماه اول سال ۲۰۱۵ نیم میلیون گردشگر روس را از دست داد که منعکس‌کننده کاهش ۲۵ درصدی سفرهای آن‌ها

نسبت به سال قبل است. شهروندان روسیه در شرایط اظهارات غیردوستانه رهبران ترکیه ترجیح می‌دهند در سوچی و کریمه استراحت کنند. نه تنها آن‌ها، بلکه توریست غربی نیز بی‌ثباتی سیاسی ترکیه و بروز خطرات تروریستی در این کشور را نیز در نظر می‌گیرند. در مجموع، بخش گردشگری ترکیه نسبت به سال قبل حدود ۴۰ درصد درآمدهای خود را از دست داده و حتی برخی هتل‌ها و مناطق توریستی ورشکست شده‌اند.

سقوط بی‌سابقه ارزش لیر، یکی از نشانه‌های بسیار بد برای اقتصاد ترکیه به‌شمار می‌رود و این در حالی است که برخی کارشناسان اقتصادی پیش‌بینی می‌کنند تا پایان سال ۲۰۱۶ در صورت تداوم شرایط ارزش لیر به‌بیش از ۳/۶ در برابر هر دلار سقوط کند.

روند سقوط ارزش برابری لیر در مقایسه با دلار از زمان آغاز اعتراضات به‌تخریب پارک گزی در استانبول در ژوئن ۲۰۱۳ آغاز شد و از حدود ۱/۸ لیر در برابر هر دلار به‌بیش از ۳ لیر در برابر هر دلار رسیده است. به‌گزارش روزنامه حریت ترکیه در هشت ماهه نخست سال جاری میلادی در مقام مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، میزان چک‌های برگشتی در ترکیه ۴۹ درصد افزایش داشته است.

سیاست اردوغان نسبت به مردم کرد و سایر اقلیت‌های ملی نیز نه تنها هرگز پیگیرانه نبوده ولی الان شامل حال کردهای کشورهای همسایه عراق و سوریه هم شده است.

نیروی هوایی ترکیه در سوریه اکثراً نه داعش، بلکه یگان‌های مسلح روژاوا را که با تروریست‌ها می‌جنگند، بمباران می‌کند. بنابراین، اردوغان در هر دو مورد با شدت و خشونت رفتار می‌کند که این رفتار وی تنفر مردم کردها و همه آزادی خواهان و انسان دوستان ترکیه و منطقه و جهان از دولت و ارتش و دیگر نیروهای امنیتی و خود اردوغان شده است.

به‌نظر می‌آید که مقامات رسمی ترکیه و در راس همه اردوغان، گزینه ناسنجیده و غلط تحریک پان‌ترکیست‌ها و فاشیست‌ها و مذهب‌یون و فاجعه و تروریسم را آخرین فرصت خود می‌دانند. تروریست‌های مسلح تحت ضربات نیروی هوافضائی روسیه و ارتش سوریه و حزب‌الله لبنان و سپاه پاسداران ایران از سوریه به‌خاک ترکیه فرار کرده و بی‌تردید دیر و یا زود آن‌جا نیز به‌حملات تروریستی و تحریک ناآرامی‌ها دامن خواهند زد.

اکنون دولت ترکیه، ارتش و دیگر نیروهای پلیسی-امنیتی این کشور، به‌خصوص شخص رجب طیب اردوغان، دست‌شان به‌خون هزاران شهروند ترک و کرد و حتی کودک، زن حامله و سالمندان و سربازان آغشته شده و اعتبار خودشان را به‌لحاظ سیاسی و حقوقی در جامعه از دست داده‌اند. در چنین وضعیتی طبیعی‌ست که جنایات آن‌ها جمع‌آوری و کبته گردد و با هدف برگزاری دادگاهی سمبولیک برای محاکمه رجب طیب اردوغان به‌دلیل جنایت علیه بشریت همچون تریبونال راسل و ایران تریبونال، محاکمه شود. دست‌کم این محاکمه در افکار عمومی تأثیر می‌گذارد و همچنین این احتمال وجود دارد که او پس از پایان ریاست جمهوری محاکمه تسریع شود.

از حالا روشن است که طراحان فناوری‌های سیاسی اردوغان، سخت توهم و اشتباه، کیش شخصیت و مرتکب جنایت علیه بشریت می‌شوند و کشور را به‌لبه پرتگاه می‌کشانند. زیرا سعی می‌کنند از دولت لائیک در حال توسعه، سریعاً یک دیکتاتوری خاورمیانه‌ای دوران جنگ سرد با رنگ ملی-اسلامی را ایجاد نمایند. این احتمال نیز وجود دارد که ترکیه در منطقه‌ای که هم‌اکنون نیز غرق جنگ و آتش است، گرفتار شود.

رجب طیب اردوغان، دشمن آزادی بیان و اندیشه است. او با انتقاد از حکم دادگاه قانون اساسی مبنی بر آزادی دو روزنامه‌نگار ترک، هشدار داد که اگر چنین رویه‌ای تکرار شود، مشروعیت دادگاه زیر سؤال می‌رود.

جان دوندار و اردم گول، سردبیر و عضو تحریریه روزنامه جمهوریت ترکیه به دنبال شکایت رجب طیب اردوغان در ۲۹ نوامبر ۲۰۱۵، به اتهام «جاسوسی» و «عضویت در یک ائتلاف تروریستی» بازداشت شدند. روزنامه جمهوریت در آن زمان تصاویر و ویدئوئی از ارسال احتمالی سلاح از ترکیه به گروه‌های تروریستی در سوریه منتشر کرد و دولت ترکیه دستور سانسور هرگونه خبری در این زمینه را داد. همچنین اردوغان مدعی شد که سلاح‌های ارسالی برای ترکمن‌های سوریه بودند که متحد ترکیه به‌شمار می‌روند.

اما دادگاه قانون اساسی ترکیه به‌آزادی این روزنامه‌نگاران حکم داد و حبس این دو روزنامه‌نگار را «نقض حریم خصوصی و آزادی بیان» دانست. جلسه دادگاه در روز پنج‌شنبه ۲۵ فیروری ۲۰۱۶ - ۶ اسفند ۱۳۹۴ در آنکارا برگزار شد و در جریان آن ۱۲ قاضی به‌نفع دو روزنامه‌نگار رای دادند و در مقابل ۳ تن از قاضیان با آن مخالفت کردند. گرچه حالا دو روزنامه‌نگار آزاد هستند، ولی دادگاه بعدی آن‌ها قرار است روز ۲۵ مارچ برگزار شود. در پرونده‌ای که با شکایت دولت برای این دو تشکیل شده، اتهام آن‌ها «اقدام علیه امنیت ملی ترکیه» اعلام شده است. اتهاماتی که حکومت اسلامی ایران به‌هر مخالف و منتقد می‌زند.

جان دوندار، سردبیر روزنامه جمهوریت در ترکیه به‌روزنامه «دی ولت» المان گفت: «من از اروپا بسیار مایوس شده‌ام». دوندار افزود، این که در جست‌وجو برای حل بحران پناجویی باید تا حدودی معین با دولت ترکیه همکاری کرد را می‌تواند بفهمد. ولی این امر نباید مانع از دفاع از لزوم رعایت حقوق بشر و آزادی بیان شود.

دوندار، سردبیر و اردم گول، رئیس دفتر روزنامه جمهوریت در آنکارا شامگاه جمعه ۲۶ فیروری ۲۰۱۶ بعد از سه ماه بازداشت آزاد شدند.

آن‌ها در پی شکایت رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه بازداشت شدند. شاکی خواستار مجازات حبس ابد برای دو متهم شده است.

دوندار در مصاحبه‌ای که شنبه ۲۷ فیروری ۲۰۱۶ در روزنامه «دی ولت» به‌چاپ رسید پیش‌بینی کرد که تیرنه خواهند شد. دادگاه قانون اساسی ترکیه نظر وکلای مدافع مبنی بر این که متهمان تنها به‌وظیفه خبرنگاری خود عمل کرده و آزادی مطبوعات را ملاک قرار داده‌اند تأیید کرده است.

سردبیر جمهوریت گفت: «به‌همین دلیل من پیش‌بینی می‌کنم که ما در مرحله بعد تیرنه می‌شویم.» قرار است محاکمه ۲۵ مارچ آغاز شود.

سردبیر جمهوریت می‌افزاید، در ترکیه «تلاش می‌شود فضائی از نفرت حاکم شود». وی ادامه می‌دهد: «در راس چنین کمپینی رئیس‌جمهور قرار دارد که هواداران خود را فعال ساخته تا دیگران را دشمن بنامند».

روزنامه جمهوریت از جمله روزنامه‌های اصلی منتقد حزب حاکم عدالت و توسعه و رجب طیب اردوغان در ترکیه است.

اردوغان که روز جمعه گذشته در اجتماعی در شهر بوردور سخن می‌گفت حکم دادگاه را ناقض علیه ترکیه و مردم آن توصیف کرد. او اندکی پس از صدور حکم دادگاه نیز آن را به‌چالش کشیده و گفته بود که به‌آن وقعی نمی‌نهد. اردوغان حکم را همچنین ناقض قانون اساسی دانست. وزیر دادگستری ترکیه هم اعلام کرد که در قانون مربوط به‌حق شکایت که باعث آزادی دو روزنامه‌نگار شد تغییری نخواهد داد.

اظهارات اردوغان و اعضای دولت او با پاسخ متقابل زوهتو ارسلان، رئیس دادگاه قانون اساسی ترکیه روبه‌رو شد. او گفت که حکم دادگاه قانون اساسی بر مبنای قانون اساسی اخذ شده و برای همه شهروندان ترکیه صادق و تعهدآور است.

منتقدان اردوغان را متهم می‌کنند که با شکایت مکرر دولت علیه رسانه‌ها و روزنامه‌نگاران بیش از پیش در صدد محدودسازی آزادی بیان در ترکیه است. شمار این شکایات حالا از ۲ هزار مورد هم فراتر رفته است. ترکیه در حال حاضر به لحاظ آزادی بیان در فهرست گزارشگران بدون مرز که ۱۸۰ کشور را در برمی‌گیرد در مقام ۱۴۸ ایستاده است. شماری از روزنامه‌نگاران ترکیه در حال حاضر در زندان به سر می‌برند.

در آخرین اقدام دولت ترکیه برای محدودسازی آزادی رسانه‌ها، روزنامه پرتیراژ زمان و خبرگزاری جیهان که به گروه فتح‌الله گولن، متحد سابق و رقیب کنونی دولت اردوغان نزدیک بودند، اجباراً تحت اختیار و کنترل هیأتی از دولت قرار گرفتند تا مشی و شیوه خبررسانی آن‌ها با خواست و سلیقه دولت هماهنگ شود. اردوغان و دولت ترکیه پیوسته اتهام تلاش برای محدودسازی آزادی رسانه‌ها را رد کرده‌اند.

در میان تازمترین خبرها از کردستان ترکیه، گزارش شده که در شهر شرنخ شمال کردستان آمادگی‌های دولت ترکیه برای حمله قتل‌عام‌گرانه ادامه دارد. گفته شد که خوابگاه‌های دانشگاه شرنخ با نام «خوابگاه محمدمین آجار» و ساختمان دانشگاه به پلیس و ارتش ترکیه تحویل داده شده است.

در دانشگاه و خوابگاه آن در شرنخ، نظامیان ارتش و پلیس ویژه ترکیه مستقر شده‌اند. خوابگاه‌های دخترانه و پسرانه آن دانشگاه هم به همان نظامیان اختصاص داده و آن را به پایگاه خود مبدل کرده‌اند.

دانشجویان در این زمینه با ریاست دانشگاه دیدار کردند که به آن‌ها گفته شد: «در شرنخ بهزودی حکومت نظامی و مقررات منع آمدوشد اعلام خواهد شد. به ما گفتند در عرض ۲۰ روز همه چیز تمام می‌شوند. به‌خانه‌هایتان بروید. دروس عقب‌مانده‌تان را در تابستان جبران می‌کنیم».

از سوی دیگر، بر تعداد آمبولانس‌های بیمارچنان شرنخ که ۶ دستگاه است، هم‌اکنون ۲۰ آمبولانس مستقر شده است. همچنین اکیب‌های نجات مدیکال ملی نیز به آن بیمارچنان اعزام شده‌اند.

در تمامی مسیرهای منتهی به شهرستان گور شمال کردستان مراکز ایست‌بازرسی گسترده از سوی ارتش ترکیه دایر شده است. نظامیان مدارس شهر و منطقه را به مقر نظامی خود مبدل ساخته و بر تپه‌های اطراف منطقه یگان‌های نظامی ویژه مستقر ساخته‌اند. دولت ترکیه نیروهای مسلح خود را که دارای ریش و موی سر دراز هستند و شبیه اعضای گروه تبه‌کار داعش هستند به آن شهرستان اعزام کرده اما مردم مصمم هستند که شهر را ترک نکنند.

شهرستان گور استان جولمرگ شمال کردستان از سوی ارتش ترکیه محاصره شده است. در چارچوب مقررات منع آمدوشد و حکومت نظامی بسیار شدید، تمامی مسیرهای منتهی به آن شهر از سوی نظامیان با مستقر ساختن خودروهای نظامی نوع کریب، مسدود و مراکز ایست‌بازرسی دایر شده است. شهروندان از سوی نظامیان، به‌صورت گسترده بازدید بدنی می‌شوند. آمدوشد در سراسر مناطق اورامار و دوسکی هم کاملاً ممنوع شده است. در مسیرهای منتهی به شهرستان‌های شم‌نینان، باژارکه و روستاها، خودروهای زرهی مستقر و جاده‌ها به شدت کنترل می‌شوند. در خود شهر هم تمامی جاده‌های اطراف شهر با موانع آهنی مسدود شده است. خیابان ایپکیولو هم از سوی خودروهای زرهی محاصره شده است.

در عرض ۴۸ ساعت گذشته ۲۰۰ خودروی زرهی نوع کریب، کبری و اژدر از جمله ۲۰ دستگاه تانک که مجهز به دوربین‌های هوشمند هستند به آن شهر اعزام شده است. همچنین تعداد زیادی تانکر نفت‌کش، وینچ نظامی، بیل مکانیکی، زرهی و کامیون به آن شهرستان منتقل گشته است. خودروهای زرهی در حیات پادگان فرماندهی آن شهرستان مسقر شده‌اند.

در روزهای اخیر، همچنین ۲۳ خودروی زرهی با شماره پلاک بورسا نظامیانی را که در ازای حقوق ماهیانه می‌جنگند و آن‌ها را نیروی ویژه ژاندارمری می‌نامند همراه با نیروهای ویژه پلیس به شهرستان گور اعزام کرده‌اند. حملات ارتش ترکیه به شهرهایی که خودمدیریتی در آن‌ها اعلام شده، ادامه دارد و نظامیان بیشتری از سوی ارتش ترک به شرناخ اعزام شده است.

غروب ۱۱ مارچ ۲۰۱۶، ارتش ترکیه با استفاده از خودروهای زرهی روند انتقال نظامیان از شهرستان جزیر به شهر شرناخ را آغاز کرده است. این نظامیان از سوی مردم کرد، تبعکاران وابسته به حزب آ.ک.پ و کاخ ریاست جمهوری ترکیه نامیده می‌شوند.

آخرین خبر خبرگزاری‌ها، درباره بمباران مواضع حزب کارگران کردستان ترکیه در شمال عراق است. ستاد مشترک ارتش ترکیه امروز در اعلامیه‌ای از حمله هوایی به مواضع حزب کارگران کردستان در شمال عراق در چهارشنبه گذشته خبر داد. بنا بر این اعلامیه، اردوگاه‌های پ.ک.ک در مناطق قندیل متینه، هفتانین و آواسین باسیان در شمال عراق هدف حمله قرار گرفتند. در این حمله از بمب‌افکن‌های اف-۱۶ و اف-۱۴ استفاده شده است.

ستاد مشترک ارتش ترکیه ادعا کرده که در نتیجه حملات جنگنده‌های این کشور علیه مواضع حزب کارگران کردستان ترکیه در کوه‌های شمال عراق ۶۷ تن از اعضای این حزب کشته شدند. ستاد مشترک ارتش ترکیه اعلام کرده است که این حملات چهارشنبه گذشته توسط چهارده جنگنده اف-۱۶ و ۴ نیروی هوایی ترکیه علیه اردوگاه‌ها و انبار مهمات حزب کارگران کردستان این کشور صورت گرفته است.

بنا به گزارش خبرگزاری‌ها، این اولین بار است که پس از سوءقصد انتحاری هجدهم فیبروری در آنکارا که ۲۹ کشته برجای گذاشت، نیروی هوایی ترکیه پایگاه‌های حزب کارگران کردستان را در خاک عراق هدف حمله قرار می‌دهد.

از دسمبر گذشته ارتش ترکیه با انجام یک رشته عملیات نظامی و اعلام وضعیت اضطراری در شماری از شهرهای کردنشین این کشور کوشیده است تا اعضای حزب کارگران کردستان ترکیه را از این شهرها بیرون براند. در این عملیات شماری از نیروهای دو طرف و صدها غیرنظامی جان خود را از دست دادند و ده‌ها هزار نفر دیگر نیز به دلیل تخریب خانه‌هایشان ناگزیر از مهاجرت و تبعید شدند.

لازم به تأکید است که دولت و ارتش ترکیه، همواره آمار تلفات نظامی‌اتن خود را مخفی نگاه می‌دارند اما در مقابل، تعداد کشته‌های پ.ک.ک را چندین برابر اعلام می‌کنند.

اما بی‌تردید کارگران، زنان، روشنفکران و همه نیروهای مساوات‌طلب و سوسیالیست و کمونیست، چنین فرصتی را به اردوغان و حزبش نخواهند داد. به‌خصوص اتحاد اخیر ده حزب و سازمان سیاسی چپ و کمونیست، شور و شوق مبارزه علیه دولت را در سراسر جامعه ترکیه را بیش از پیش افزایش خواهد داد.

نهایتاً مشکل بتوان سناریوی مثبت آینده نزدیک ترکیه را تصور کرد. به‌نظر می‌آید که در آینده نزدیک، شخصیت‌های سیاسی دیگر مجبور خواهند شد جو سالم کشور را احیا کنند. تردیدی نیست که آنکارا همچنین مجبور خواهد شد تا مطالبات مردم کرد و دیگر اقلیت‌ها را بپذیرد. خودمدیریتی دموکراتیک چندین سال است که در روزاوا تجربه شده و نتیجه مثبت انسانی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی داده هم‌اکنون در برخی مناطق کردستان ترکیه نیز خودمدیریتی دموکراتیک اعلام شده است.

اما تا آن‌جا که به اتحاد و مبارزه اخیر ده حزب و سازمان برمی‌گردد باید صمیمانه تبریک گفت. این حرکت یک دستاورد و تجرب مهمی در عرصه سیاسی و اجتماعی ترکیه و منطقه است. از این‌رو، هم باید مورد پشتیبانی همه نیروهای مدافع طبقه کارگر، سوسیالیست، کمونیست و آزادی‌خواه قرار گیرد و هم در صورت امکان در این حرکت با

هدف تقویت مبارزاتی آن‌ها و همچنین تقویت جنبه انترناسیونالیستی آن سهیم شد و به‌ویژه در منطقه پرتلاطم خاورمیانه گسترش داد!

شنبه بیست و دوم اسفند [حوت] ۱۳۹۴ - دوازدهم مارچ ۲۰۱۶

ضمیمه:

متن کامل اعلامیه جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها:

«به‌خلق‌هایمان!

تشکل‌های مرتجع، فاشیست، دولت‌ملت‌گرا و اشغال‌گر در تمامی کشتارهای جمعی که در خاورمیانه انجام می‌گیرند مسئول اصلی هستند. با مداخله اشغال‌گران در سوریه، جنگ منطقه‌ای به‌سوی جنگ جهانی سوق می‌یابد که می‌رود که کل بشریت را تهدید کند. اشغال‌گران و حاکمان محلی مرتجع و فاشیست هم‌دست آن‌ها هم از سوئی برای حفظ موقعیت و حاکمیت خود در منطقه و نیرومندی مجددشان، در میان خود هم با ضربات نابودگر از یکدیگر استقبال می‌کنند و از دیگر سو هم بر بنیان ملت، دین و مذهب برای این‌که خلق‌ها یکدیگر را قتل‌عام نمایند به‌هر اقدامی دست می‌زنند.

دولت آ.ک.پ بر بنیان منافع خود با اشغال‌گران سازش می‌کند و یا با آن‌ها روبه‌رو می‌شود، لذا بر حملات خون‌خوارانه خود به‌خلق‌های منطقه، در راه اهداف بین‌المللی و منطقه‌ای به‌پلیدترین هم‌پیمانی‌ها دست می‌زند. به‌هر نحو ممکن در کشور علیه تمامی خلق‌مان به‌حملاتی خون‌خوارانه دست می‌زند. از سوئی با ترورهای دولتی، کشتار در خیابان‌ها، قتل‌عام‌ها و موج بازداشت‌ها و زندانی‌کردن‌ها تلاش می‌کند مخالفان خود را سرکوب کند؛ در عین حال علیه ملت کرد هم به‌توب‌باران شهرهای صدها هزار نفری با تانک و توپ دست می‌زند، با خاک یکسان می‌کند و به‌فسل‌کشی مشغول است. جمهوری ترکیه تمامی نیروهای فاشیستی و مرتجع وابسته به‌سیستم واپس‌گرا و مدرن را نزد خود جمع‌آورده و برای حاکمیت تک‌حزبی خود و سرکوب تمامی مخالفان تلاش می‌کند. این هم‌پیمانی و سازش داخلی خون‌خوارانه و فاشیستی را بر بنیان دشمنی با کردها ادامه می‌دهد.

همه این‌ها از سوئی بر ضد خلق‌های ما انجام می‌گیرد که راه را بر آلام، اشغال‌گری و تخریبات جبران‌ناپذیر می‌گشاید؛ از دیگر سو هم موجب کامل‌شدن انقلابی‌گری میان خلق‌ها به‌صورت متحد، می‌گردد. امروزه فرصت‌ها برای انقلاب در منطقه و کشور ما بیش از پیش مهیا است. این وضعیت موجب شده که پیشاهنگی انقلابی‌گری موفق سریعاً به‌حرکت درآید.

بر این اساس، درحالی که در جهان و منطقه ما جنگ‌های نژادپرستانه، مذهب‌گرایانه و دین‌گرایانه افزایش می‌یابد، انقلاب غرب کردستان به‌عنوان گزینه و انتخابی برای آن‌ها، با رد تمامی واپس‌گرایی‌ها، روشنگر راه خلق‌های تحت ستم و مایه امیدواری آن‌ها شده است. به‌همین دلیل، روزاوا و مقاومت‌های ذاتی هم‌پسته آن شکوفا می‌شوند و همان‌طور که برای اشغال‌گران مورد هدف است، به‌همان شیوه آماج حملات آ.ک.پ فاشیست و جمهوری ترکیه شده است.

به‌همین دلیل امروزه، انقلاب غرب کردستان به‌معنای مقاومت ذاتی کردها و مبارزه انقلابی خلق‌های متحد ما است و ادامه دارد. همچنین به‌معنای تضمین آینده و امنیت جانی تمامی خلق‌های تحت ستم، زحمت‌کشان، روشنفکران، دموکرات‌ها و همه خلق‌ها است. به‌معنای صیانت از ارزش‌های عظیم و تضمین آینده خلق‌های جهان می‌باشد.

به‌خاطر حاکمیت سیستم کنونی ترکیه، آینده هیچ‌یک از بخش‌های جامعه در امنیت نیست. علویان، جبهه‌های لائیک دموکراتیک، زحمت‌کشان، فقرا و همه مخالفان با حمله روبه‌رو هستند. چنان‌چه مقاومت‌های ذاتی کردها در هم شکسته

شود، آ.ک.پ با همان رامکار خون‌خوارانه و بی‌رحمی، همه مخالفان خود در ترکیه را سرکوب خواهد کرد. به‌همین دلیل، تضمین آینده همه نیروهای انقلابی و پیشرو ترکیه و خلق‌های زحمت‌کش به‌مقاومت ملت کرد وابسته است. ما همچون نیروهای سوسیالیست و انقلابی ترکیه و کردستان علیه فاشیسم آ.ک.پ و هم‌دستان آن و سیستم حاکم جمهوری کنونی ترکیه مبارزاتمان از جمله مبارزه مسلحانه را در همه عرصه‌ها با هر وسیله و رامکاری جهت ارتقای مبارزات انجام می‌دهیم و نیروهایمان را در قالب «جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها» یکی ساخته‌ایم. درب‌های این اتحاد ما هم برای نیروهای خارج از ما گشوده است و هم برای آن‌هایی که درصدد دست‌زدن به‌مبارزه و عملیات هستند. از همه آن‌ها پشتیبانی کرده و پیشنهاد می‌دهد.

جنبش انقلاب متحدانه خلق‌ها علیه اشغال‌گری، سرمایه‌داری، فاشیسم، شوونیسم و نژادپرستی، آینده‌ای دموکراتیک و آزاد برای خلق‌های تحت ستم به‌ارمغان می‌آورد. این جنبش با اتکا به‌نیروی انقلابی خلق‌ها، در راستای فروپاشی حاکمیت فاشیستی آ.ک.پ متحد شده و با توسل به‌پیشیان‌های اجتماعی خود از این راه روی‌گردان نخواهد شد. دولت آ.ک.پ گذشته از جامعه، طبیعت را هم نابود می‌کند. دشمن زنان و جوانان است. با بهره‌کشی از طبقات زحمت‌کش و همه کارگران به‌استثمار بیش از حد دست می‌زند و شرایط برده‌داری ایجاد و تحمیل می‌نماید. بر تمامی خلق‌ها حاکمیت زور ایجاد و به‌قتل‌عام می‌پردازد. جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها تمامی آن نیروهای را که با حملات بی‌رحمانه دولت آ.ک.پ و حکومت بورژوازی جمهوری ترکیه روبه‌رو هستند، آموزش و سازمان‌دهی می‌کند، متحد می‌سازد و همبستگی عمومی برای مبارزه را اساس کار خود قرار می‌دهد.

جنبش انقلاب متحدانه خلق‌ها برای ایجاد جامعه‌ای اکولوژیک و آزادی زنان زمینه‌ای فراهم می‌کند و برای رسیدن زحمت‌کشان و طبقه کارگر به‌آزادی‌ها و حقوق خود، با ایجاد حاکمیت خلق‌ها در ترکیه و کردستان و نیز ایجاد مدیریت دموکرات، جهت آینده آزاد خلق‌هایمان مبارزه می‌نماید.

جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها همه کسانی که از ناحیه فاشیسم و واپس‌گرایی متضرر می‌شوند، به‌ویژه برای زنان، جوانان، کارگران و زحمت‌کشان و تمامی جبهه‌هایی که با ظلم و ستم روبه‌رو هستند، آزادی، دموکراسی و برادری خلق‌ها را به‌ارمغان آورده و از همه آن‌ها دعوت به‌عمل می‌آورد که سازمان‌دهی شوند، متحد گردند و مبارزه کنند. اگر از وضعیت کنونی جلوگیری نشود، مسلماً ترکیه بسوی دیکتاتوری خون‌خوار سوق خواهد یافت. هیچ سازمان و نیروئی سیستماتیک که بتواند این روند را متوقف سازد، باقی نمانده است. این امر به‌تنهایی می‌تواند موجب پایان انقلاب و مقاومت خلق‌های متحد گردد. با دیکتاتوری خون‌خوارتری شکل می‌گیرد یا این‌که خلق‌های ما با سازمان‌دهی خود را مسلح ساخته و تبه‌کاران آ.ک.پ فاشیست و جهادگرا را همراه با دنباله‌روان آن نابود می‌کند.

فاشیسم فرومی‌پاشد، انقلاب متحدانه خلق‌های ما پیروز خواهد شد!

فاشیسم را با انقلاب متحدانه خلق‌هایمان نابود می‌کنیم!

جنبش انقلابی متحدانه خلق‌ها(ت.ش.ی.گ)

«ت.ک.پ/م.ل؛ پ.ک.ک؛ ت.ه.ک.پ؛ ج.م.ل.س.پ.م؛ م.ک.پ؛ ت.ک.ا.پ؛ لنینیست؛ ت.ی.ک.ب؛ د.ک.پ؛ قرارگاه انقلابی و حزب مارکسیست لنینیست کمونیست(م.ل.ک.پ)».

لینک آدرس فلم این اتحاد: <https://youtu.be/APMQc9ItWI>